

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 7/2020
31.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Станимировић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Стевица Грбић адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о захтеву за заштиту законитости тужиоца изјављеном против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6539/19 од 23.09.2019. године, у седници одржаној дана 31.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости тужиоца АА из ..., изјављен против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6539/19 од 23.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1696/17 од 10.11.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да на кат. парц.број .. и .. КО ... сруши бесправно сазидао објекат и уклони грађевински материјал настао рушењем предметног објекта и парцелу доведе у првобитно стање, на начин описан у изреци (све ближе означено у изреци). Ставом другим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлжености у овој правној ствари као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је приговор туженог за прекид поступка у овој правној ствари као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 115.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6539/19 од 23.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 1696/17 од 10.11.2017. године, у ставовима првом и четвртим изреке.

Тужилац је поднео иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подношење захтева за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6539/19 од 23.09.2019. године. Републички јавни тужилац је дописом Гт. I. 310/19 од 31.12.2019. године, обавестио тужиоца да није подигнут захтев за заштиту законитости против горе наведене пресуде. Поднеском од 05.02.2020. године, тужилац је преко пуномоћника изјавио захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6539/19 од 23.09.2019. године, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени

гласник РС“ бр. 125/04...111/09) који се примењује у смислу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...87/18).

Испитујући дозвољеност захтева за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 421., у вези члана 401. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04,119/09) који се примењује у смислу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11.. 87/189 Врховни касациони суд је нашао да тужиочев захтев за заштиту законитости није дозвољен.

Одредбом члана 417. Закона о парничном поступку, прописано је да јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. овог закона, односно ако је противно одредбама закона суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (члан 3. став 3.). Странке могу изјавити захтев за заштиту законитости само из разлога који је предвиђен и за јавног тужиоца, јер не могу имати више права у коришћењу тог правног лека од јавног тужиоца.

У смислу одредбе члана 3. став 3. Закона о парничном поступку, суд неће уважити располагања странака које су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала.

Суд није везан правном квалификацијом разлога које су странке навеле у свом захтеву, па Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за изјављивање захтева за заштиту законитости, јер у захтеву није указано на недозвољена располагања странака, у смислу цитиране одредбе члана 3. став 3. Закона о парничном поступку, већ из образложења захтева произлази да тужилац оспорава утврђено чињенично стање и примену материјалног права.

Како разлози на којима је заснован захтев тужиоца не представљају разлоге за изјављивање овог ванредног правног лека, а обавештење надлежног јавног тужиоца, тужиоцу, у смислу члана 418. Закона о парничном поступку, да сам може да се користи овим правним леком, не може бити основ за изјављивање захтева за заштиту законитости из разлога који није предвиђен одредбом члана 417. Закона о парничном поступку, следи да је захтев за заштиту законитости тужиоца недозвољен.

Из изложених разлога, применом одредбе члана 404., у вези члана 421. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић